

[Socialministeren]

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Ankestyrelse. (Delegation af kompetence m.v.).

(Lovforslag nr. L 98).

Forslaget har to formål:

- En yderligere delegation af kompetencen til de ansatte i Den Sociale Ankestyrelse i sager om foranstaltninger over for børn og unge.
- Organisatoriske ændringer.

Forslaget om delegation skal ses som en fortsættelse af de løbende bestræbelser for at skabe hensigtsmæssige rammer for arbejdet i Den Sociale Ankestyrelse, herunder som led i en tidssvarende personalepolitik.

Med virkning fra 1. januar 1992 indførtes en delegationsbeføjelse, hvorefter styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til ankecheferne og sekretariatsmedarbejderne, og ankecheferne kan tilsvarende overlade deres beføjelser efter loven til sekretariatsmedarbejderne.

Sekretariatsmedarbejderne skal opfylde uddannelseskravet for styrelseschefen og ankecheferne – dvs. have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen.

Sagerne behandles og afgøres som hidtil i møde med deltagelse af beskikkede medlemmer. Mødebehandlingen af de enkelte sager sker under iagttagelse af de processuelle regler, der er fastsat i loven og uddybet i forretningsordenen for Den Sociale Ankestyrelse, hvilket indebærer, at borgernes retssikkerhed ikke er blevet svækket.

I forbindelse med den efterfølgende ændring af reglerne om foranstaltninger for børn og unge, herunder reglerne om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger, der trådte i kraft 1. januar 1993, indførtes en begrænsning i delegationsmuligheden, således at der ikke kan ske delegation af styrelseschefens og ankechefens beføjelser i sager om pålæg om iværksættelse af foreløbige foranstaltninger for børn og unge, sager, hvori børn og unge-udvalget har truffet afgørelse, samt sager efter adoptionsloven om samtykke eller anmodning fra Ankestyrelsen.

Det kunne på daværende tidspunkt være betænkeligt at give mulighed for delegation i forbindelse med sager, hvori Ankestyrelsens afgørelse kan indbringes for domstolene. Delegationsmuligheden på de øvrige områder var

indført ganske kort tid før, og der var ikke tilstrækkelige erfaringer herfra til at bedømme, om delegationsadgang på alle sagsområder ville være forsvarligt.

Delegationsordningen har vist sig at medføre mere tilfredsstillende arbejdsforhold for de enkelte medarbejdere, givet et mere hensigtsmæssigt sagsforløb og dermed en bedre udnyttelse af ressourcerne, og navnlig har ordningen ikke givet anledning til betænkeligheder.

Forslaget sigter tillige på en modernisering og en ajourføring af en række bestemmelser i loven vedrørende Ankestyrelsens organisation, der er en følge af det organisationsudviklingsprojekt, der i efteråret 1991 blev sat i værk i Ankestyrelsen, og som bl.a. medførte en strukturomlægning i styrelsen. Herudover er der med forslaget tale om en formalisering af Dagpengeudvalgets overførsel fra den 15. februar 1992 under Ankestyrelsen.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser, men indebærer administrative fordele, som vil hjælpe til at opfylde kravene om en kortere sagsbehandlingstid og dermed en forbedret service over for borgerne, uanset at der som følge af de nye regler om foranstaltninger over for børn og unge er sket en betydelig stigning i antallet af sager, der skal behandles efter reglerne i bistandslovens afsnit VIII.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af bistandslovens regler om afaler med andre stater m.v., opholdskommuneregler, regler om tilbagebetaling m.v.).

(Lovforslag nr. L 99).

Forslaget indeholder:

- En ny regel i bistandslovens § 3, der skaber hjemmel til, at der ved aftale med andre stater eller internationale organisationer kan gives kommunalbestyrelsen eller amtsrådet mulighed for at medvirke til, at plejekrævende ældre eller personer med handicap med behov for behandling eller pleje af længere varighed kan flytte til et andet land, hvortil de har særlig tilknytning. Reglen er foranlediget af de igangværende forberedelser til en ny nordisk kon-